

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som spørgeren givetvis ved, har jeg med hensyn til skolefritidsordningerne senest i 1994 udsendt en vejledning til kommunerne, der bl.a. angiver retningslinjer for tilsynet med børnene, personalets uddannelse og betalingsforhold. Her siges for det første, at kommunerne i samarbejde med forældrene bør indrette skolefritidsordningerne i overensstemmelse med de lokale ønsker, for det andet, at de skal etableres på en måde, der er fuldt betryggende for børnene, og for det tredje, at den socialpædagogiske ekspertise, der er til rådighed i den sociale sektor i kommunen, bør inddrages ved tilrettelæggelsen af skolefritidsordningerne.

Men det ændrer naturligvis ikke ved, at jeg som minister må tage den strenge mine på, når også jeg med bekymring kan læse, at der tilsyneladende er kommuner, der ikke anvender skolefritidsordningerne som et alternativ tilbud i henhold til bistandsloven, men som en erstatning for almindelige dagtilbud som fritidshjem og børnehaver i kommunen og måske også – som det blev sagt – en discountløsning. Skolefritidsordningerne er netop tænkt som et alternativ til disse tilbud og ikke som den eneste mulighed, kommunen kan tilbyde børnene som led i opfyldelse af bistandslovens krav om at skaffe tilstrækkelige pasningstilbud til børn i kommunen.

SFO, som ordningen jo bliver kaldt, blev tænkt som en god mulighed for et alternativ for forældre, der ønskede denne ordning – og også dengang var der ledige lokaler på skolerne – og på en sådan måde, at børn ikke skulle udsættes for trafik fra skole til fritidshjem.

Derfor var og er det også naturligt, at det er skolens leder, der har det overordnede pædagogiske og administrative ansvar, og skolebestyrelsen, der fører tilsyn med skolefritidsordningerne.

Disse ordninger er en del af skolens samlede virksomhed, og skolebestyrelsen fører tilsyn med virksomheden og har derfor mulighed for at fastsætte nærmere principper herfor. Derfor kan jeg kun opfordre skolebestyrelserne til at tage spørgsmålet om disse ordninger og deres indretning op til nærmere drøftelse i de tilfælde, hvor den ikke fungerer efter hensigten.

Som tidligere nævnt så er SFO ligesom folkeskolen i øvrigt et kommunalt anliggende. Det er kommunalbestyrelsen, der må stå til ansvar over for forældrene, hvis man mener, at forholdene ikke er tilfredsstillende.

Folkeskoleloven giver ikke undervisningsministeren mulighed for at komme med direktiver eller diktater på dette område.

Villy Søvnal (SF):

Jeg takker ministeren for svaret, for så vidt det var en imødekommelse af, at en række af de forhold, der i dag eksisterer, ikke heller for ministeren er tilfredsstillende.

Jeg var lidt mere usikker på virkemidlerne. Vejledning og henstilling er jo udstedt. Det har ikke virket. Det næste virkemiddel var ministerens strenge briller. Det må jeg sige, det er et virkemiddel, jeg ikke kender styrken af. Men jeg vil godt spørge lidt mere uddybende, hvad ministeren har af kendskab til virkningen af strenge briller. Og jeg spørger selvfølgelig i forhold til også, at ministeren i andre sammenhænge har været ganske handlekraftig.

Men ellers forstod jeg det sådan, at det var overladt til skolebestyrelsen. Og derfor vil jeg godt spørge direkte også: Vil ministeren være med til, når vi nu har det samme udgangspunkt, at tingene nogle steder fungerer utilfredsstillende, at sikre nogle minimumskrav i form af arealkrav, som vi kender fra daginstitutionsområdet, som det ene?

Som det andet at sikre nogle normeringsaftaler, som vi ligeledes kender fra daginstitutionsområdet?

Og endelig at ordne støjforholdene; vi så jo de billeder fra Esbjerg Kommune, hvor Arbejdstilsynet har været nødt til at gå ind, fordi der simpelt hen er så meget støj, at de voksne ikke kan tåle det. Det, der er lidt bekymrende i den sammenhæng, er, at der ikke er nogen, der er optaget af, hvad børnene kan tåle.

Men vil ministeren som en konklusion være med til at indføre nogle minimumskrav, der sikrer, at vi undgår at få discountordninger og flere historier af den slags, vi har mødt på det sidste?

Frank Dahlgaard (KF):

Det er jo bekendt, at børn i den danske folkeskole typisk i kommunerne ikke får særlig mange timer på de små klassetrin, og at de måske også derfor er langsomme til at læse og med lille forståelse.

Var der ikke her en mulighed for at slå to fluer med ét smæk ved simpelt hen at give børnene nogle flere aktive timer med undervisning i skolen i stedet for de mange timers passiv pasning i SFO-ordningen?